

Paguem la crisi dels bancs
Ens apugen l'IVA
Volen que ens jubilem als 67 anys
Ens volen colar l'acomiadament lliure

...I QUÈ MÉS?

25 PROPOSTES PER A UNA SORTIDA SOCIAL, SOLIDÀRIA I SOSTENIBLE DE LA CRISI

www.contralacrisi.cat

d'esquerres i ecologistes de debò

25 PROPOSTES PER A UNA SORTIDA SOCIAL, SOLIDÀRIA I SOSTENIBLE DE LA CRISI

Paguem la crisi dels bancs, ens apugen l'IVA, volen que ens jubilem als 67 anys, ens volen colar acomiadament lliure ... i què més?

Des d'ICV-EUiA ja fa mesos que insistim en què la crisi econòmica de Catalunya i Espanya és específica i diferenciada de la crisi mundial. Així ho demostren les anàlisis i les previsions que s'han fet públiques darrerament (FMI, OCDE, Banc d'Espanya o el Ministeri d'Economia i Hisenda).

Tenim un alt endeutament de les economies familiars i de les empreses, la baixa capitalització de les empreses, o l'elevat nivell de consum, que ha generat un dèficit de la balança exterior totalment insostenible. Però també ho és per un sistema financer amb una enorme dependència externa que s'ha dedicat a inversions d'alt risc que no li pertocaven.

Una crisi "pròpia" necessita una resposta específica del Govern de l'Estat. Nosaltres així ho hem reclamat i així ho plantejem, amb propostes concretes. **Constatem però, amb preocupació, com la política econòmica del Govern ZP va per altres camins, amb excessives dosis d'improvisació** que generen incerteses en tots els àmbits.

Totes aquestes mesures tenen un denominador comú: no conformen una base sòlida per caminar cap a un nou model econòmic (o nou model productiu) que situï l'economia espanyola en condicions estructurals per sortir reforçada de la crisi i amb garanties, sobretot a llarg termini. No arriben, ni tan sols, a ser mesures conjunturals.

Volen que els treballadors i les treballadores, la gent a l'atur, tornin a pagar la crisi. Però la crisi ens l'han portat la banca i els especuladors, que guanyen fins i tot quan ho fan malament.

Què fa el Govern Zapatero? Va donar 90.000 milions d'euros d'ajuts als bancs (equival a 1 any de pensions) **i ara vol retallar drets socials i fer una reforma laboral amb l'ajuda de CiU i PP.**

Des d'ICV-EUiA volem deixar ben clar el nostre posicionament: cal una sortida social, solidària i sostenible a la crisi.

1. LA PROPOSTA DEL GOVERN ZAPATERO DE REFORMA DEL SISTEMA DE PENSIONS

El Govern del PSOE proposa una reforma de les pensions elevant l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys. També intenta augmentar el període de càlcul de la pensió de 15 a 20 o 25 anys.

Per a ICV-EUiA aquesta mesura **és una retallada de drets socials** i de l'Estat de Benestar.

Ens volen fer creure que l'actual sistema de pensions és insostenible i que per a garantir-lo cal retallar-lo. **Però el futur del sistema públic de pensions no està en perill.** El Fons de Reserva de la Seguretat Social disposa de 60.000M€, té un superàvit de 8.000M€ al 2009 i una previsió de superàvit de 2.800M€ per al 2010, malgrat la crisi. **L'actual sistema de cotitzacions socials pot garantir les pensions.**

La prioritat no és retallar drets socials, sinó crear ocupació, augmentar els ingressos de l'Estat reorientant la política fiscal, **fer pagar més impostos als rics.**

Defensem el manteniment del poder adquisitiu de les pensions. Exigim al Govern espanyol que garanteixi que cap pensionista cobrarà menys que l'any passat. L'eliminació de la deducció de 400€ de l'IRPF perjudica els pensionistes, que cobraran una pensió neta més baixa que al 2009, al aplicar-se una major retenció i apujar menys el 2010 (1% front al 4%, 5% o 6% d'anys anteriors).

2. MODEL PRODUCTIU I RELACIONS LABORALS: EL PROBLEMA NO ÉS QUANT COSTA ACOMIADAR ELS TREBALLADORS/ES

Durant un període prolongat de temps l'economia espanyola va assolir un fort creixement, superior a la mitjana europea. Un creixement amb peus de fang.

Durant més d'una dècada l'especulació immobiliària i els seus negocis annexos van ser de llarg les inversions més rendibles per als inversors (sobretot si li afegim el seu component d'opacitat fiscal en moltes de les operacions), molt més que invertir en borsa i encara més que invertir en noves tecnologies, R+D+i o en modernitzar en general l'aparell productiu.

Reincidir en les causes que han generat la crisi no és la solució. L'actual crisi econòmica ha posat de manifest no solament el fracàs de les polítiques neoliberals sinó també l'esgotament del nostre model de creixement.

Davant d'això, es continuen defensant les velles receptes per crear ocupació com les que reivindiquen la patronal CEOE i algunes

institucions com el Governador del Banc d'Espanya, que aposten únicament per una major flexibilitat del mercat de treball i un abaratiment de l'acomiadament i dels costos laborals en general. És trist que aquells que no van acceptar que el creixement tenia peus de fang i que s'estava inflant una bombolla financera fortament relacionada amb l'especulació del sòl, vulguin ara convèncer tothom que el problema d'Espanya és el dels costos laborals i especialment el preu de l'acomiadament.

ICV-EUiA afirmem que les solucions no poden venir de la mà de reincidir en les causes que han generat la crisi: desregular el mercat de treball és incompatible amb l'aposta per incrementar la productivitat, abaratir i facilitar l'acomiadament no crea llocs de treball. Això només acceleraria la destrucció d'ocupació i la substitució de llocs de treball fixos per altres més precaris, amb pèrdua de seguretat i condicions laborals. D'altra banda, congelar els salaris produiria una major contracció del consum i reduir cotitzacions socials només serviria per deteriorar els sistemes de protecció social i les pensions.

ICV-EUiA apostem, com els sindicats, per millorar els salaris i els drets socials dels treballadors/es, i una renda garantida per evitar l'exclusió social.

3. HEM DE SEGUIR PAGANT LA CRISI DELS BANCS TOTS... MENYS ELS BANQUERS?

Quan a començaments de l'any 2007 rebentem d'una banda la bombolla immobiliària espanyola i de l'altra i de la mà de les hipoteques *subprime* i altres productes financers la bombolla financera mundial, ens trobem amb aquesta realitat: **els promotors espanyols deuen a la banca més de 315.000 milions d'euros; els compradors d'habitatge estan hipotecats en més de 650.000 milions d'euros i les constructores deuen més de 150.000 milions d'euros.** En conjunt, més d'un bilió d'euros, el PIB espanyol, la riquesa que generem anualment.

Quina solució troben els bancs? Molt fàcil: tancar l'aixeta del crèdit, en especial als particulars i a les empreses menys solvents a priori (les pimes i els autònoms) i demanant ajut al *papà* Estat i crèdit al *padrí* Banc Central europeu. Així, a una caiguda de l'activitat per la fi del cicle expansiu de l'economia s'hi acumula una restricció creditícia que multiplica la problemàtica financera empresarial i com a resultat es multiplica la morositat amb bancs i proveïdors, redoblant les dificultats de solvència del sistema i per tant les necessitats de restringir encara més el crèdit.

Què ha fet el Govern Zapatero? Constituir el Fondo para la Adquisición de Activos Financieros (FAAF) dotat amb 50.000 milions d'euros; i finalment va crear el Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB), amb 9.500 milions d'euros més. És a dir, **deixar els diners de la ciutadania als bancs**

sense condicions. Els bancs no donen crèdit a famílies i empreses, sinó que el guarden per cobrir el risc que van assumir amb la bombolla immobiliària.

4. L'IVA: APUJAR ELS IMPOSTOS DE TOTHOM DESPRÉS D'ABAIXAR ELS DELS MÉS RICS

El Govern de l'Estat ha decidit apujar l'IVA el tipus general del 16 al 18% i del tipus reduït del 7 al 8% a partir de l'1 de juliol de 2010.

El principal argument del Govern ha estat la necessitat d'una major recaptació que doti l'Estat dels recursos necessaris per garantir la despesa social a nivells com l'actual.

Però si és així, perquè ha rebaixat els impostos als rics? “Rebaixes fiscals” en l'IRPF (amb la disminució del tipus marginal màxim), l'eliminació de l'Impost del Patrimoni o el tracte encara discriminatori de les rendes del capital envers les del treball, entre d'altres, han reduït la recaptació en major mesura (ho quantifiquem en uns 6.600 M€ anuals) que els recursos addicionals que s'esperen recaptar amb l'apujada de l'IVA (uns 5.150 M€ anuals).

L'IVA és un impost indirecte, que es paga per igual independentment de la renda. Aquesta no és una proposta ni raonable ni justa.

Els tècnics del Ministeri d'Hisenda (Gestha) coincideixen a criticar la pujada de l'IVA ja que afectarà, principalment, als 18.389.605 mileuristes i inframileuristes, amb menor poder adquisitiu, que engloben al 63% dels assalariats/des, pensionistes i autònoms/es, que degut als escassos recursos nets de què disposen podran adquirir menys productes que hores d'ara. De fet, segons dades de l'OCU, aquesta pujada de l'IVA suposarà, de mitjana, un sobrecost de 290€ anuals a cada llar de l'Estat. Queda clar que l'impacte d'aquests 290€ serà molt diferent en funció dels recursos de què disposi cada unitat familiar.

Si volem recaptar més cal que la lluita contra el frau sigui prioritària. El Govern de l'Estat té una assignatura pendent que cal que afronti amb responsabilitat i valentia política d'una vegada per totes: un veritable lluita vers el frau fiscal i l'economia submergida, que segons les darreres estimacions es situa en el 23% del PIB, respectivament. És a dir, comporta una manca de recaptació global que podria arribar als 100.000 M€ anuals.

En aquest sentit, el grup d'ICV-IU al Congrés de Diputats ha presentat recentment una Proposició no de Llei que insta al Govern a acotar en major mesura els paràmetres que permeten accedir al mètode d'estimació objectiva de l'IRPF potenciant, per tant, una major implantació del règim d'estimació directa que pot afavorir, clarament, una major transparència fiscal.

En definitiva, apostem per una veritable Política Fiscal d'esquerres que ha de basar-se en una Política Fiscal més justa i progressiva.

25 PROPOSTES PER A UNA SORTIDA SOCIAL, SOLIDÀRIA I SOSTENIBLE DE LA CRISI

1. **Cal impulsar un nou model productiu basat en la qualitat i no necessàriament en la quantitat**, amb continguts formatius i tecnològics, compromès amb el respecte al medi ambient, que potenciï la inversió en activitats de recerca, desenvolupament i innovació (R+D+I) que generi treball estable i amb drets socials. Per garantir l'èxit d'aquesta transformació cal negociar els canvis a l'empresa amb la participació dels treballadors i treballadores. La flexibilitat laboral que es pugui necessitar per efectuar els canvis necessaris requereix de més seguretat i de més participació en l'organització del treball. D'igual forma, la reforma i la democratització de l'empresa són imprescindibles per a un canvi de model econòmic i per a la humanització del treball.
2. **L'objectiu del procés del diàleg social sobre la proposta d'una nova reforma laboral es situa en la contractació estable, la formació i la qualitat dels treballadors/es** com l'element central del nou model de creixement econòmic i del sistema de relacions laborals i amb independència de la mida i sistema d'empresa.
3. **Avançar cap a un model productiu i laboral solidari i amb drets socials per als treballadors/es i una reforma acordada de la negociació col·lectiva** entre empresaris i sindicats per afavorir un entorn competitiu a les empreses que permeti millorar la seva productivitat .
4. **Pla de xoc per crear noves ocupacions en aquells sectors vinculats als serveis relacionats amb els drets de ciutadania:** dependència, salut, atenció a la infància i la joventut, exclusió social, societat de la informació, cultura, formació contínua i qualificació professional. **Lluita contra l'economia submergida i precària per convertir-la en ocupació reconeguda, amb drets i de qualitat.**
5. **Creació de nous "llocs de treball verds". Impuls a la inversió creadora de llocs de treball i modernització del sector de la construcció** i els serveis de gestió immobiliària, mitjançant la constitució d'un gran parc d'habitatge públic de lloguer i el suport a la rehabilitació d'edificis, amb l'objectiu de l'autosuficiència energètica. Implementar massivament sistemes de reutilització i estalvi d'aigua. Rehabilitació del patrimoni, de polígons i àrees industrials amb visió sostenible.
6. **Modernització del sector turístic que afavoreixi la seva desconcentració territorial i estacional**, que desenvolupi nous àmbits com el cultural, l'esportiu, el rural, etc., així com la qualitat dels serveis i l'ocupació.

7. **Incrementar i millorar la inversió pública en innovació i en tecnologia, estimulant el sector privat per tal d'arribar en R+D+I al 3% del PIB** al final de la legislatura. Establir un **Pla d'actuació amb el sector de l'automoció** per iniciar el procés de canvi cap a la producció de vehicles elèctrics i el transport públic. Implantació de sectors vinculats a la societat del coneixement, la biomedicina, la nanotecnologia, etc., afavorint el canvi tecnològic d'indústries relacionades (farmacèutica, agroalimentària, metal·lúrgica, etc.)
8. **Exigim al Govern de l'Estat que convoqui totes les forces polítiques i els agents socials i econòmics per tal d'avançar en el compliment de l'Acord de Pensions assolit el 2006**, especialment pel que fa a la integració de règims especials en el règim general de la Seguretat Social o el sistema de reducció de l'edat de jubilació per les activitats professionals més penoses.
9. **Defensem el manteniment del poder adquisitiu de les pensions.** La decisió del Govern ZP d'eliminar la deducció de 400€ a l'IRPF a les rendes superiors als 12.000€ anuals i la part proporcional a les rendes entre 8.000 i 12.000€ anuals, perjudica a totes les persones pensionistes amb aquests nivells de renda, ja que rebran una renda neta, al 2010, inferior a la que havien rebut el 2009, al aplicar-li una major retenció (entorn al 2 o 3% de menor renda neta). Això es degut també a l'increment menor (1%) de les pensions el 2010, quan anys enrere s'havien produït increments del 4, 5 o 6%.
10. **Millorar i unificar les pensions més baixes, establint per llei la Pensió Bàsica Universal propera a l'SMI**, on el requisit sigui ser major de 65 anys i la unitat de càlcul sigui els drets individuals.
11. **Millorar les pensions de viduïtat, fins a constituir el 100% del salari o la pensió de la parella.**
12. **Creació de la nova pensió d'acompanyament per a les persones que viuen soles.**
13. **Establiment d'un impost sobre les transaccions financeres a l'estil de la Taxa Tobin**, llargament reclamat pels moviments progressistes i que ara molts recuperen sota el mateix nom o el *d'Impost Robin Hood*, per la necessitat d'aplicar la seva recaptació a causes socials, al servei del deute públic i a la cooperació internacional.
14. **Limitació dels salaris i els cobraments per incentius dels alts directius del sector financer.** La regulació de les remuneracions ha de deslligar-se dels riscos a curt termini que tanta especulació han generat.
15. **Major transparència del FAAF i participació de l'administració tant a la gestió com als dividendes futurs de les entitats beneficiades.**
16. **Suspensió dels processos d'execució del desnonament per l'impagament d'hipoteques de treballadors aturats.**

17. **Garanties d'arribada del crèdit a empreses i particulars** com a condició tant del flux de diners del FAAF com de la intervenció del FROB. **Manteniment dels llocs de treball i les condicions laborals a les entitats beneficiades pel FROB.**
18. **Disposició per part de les administracions a reduir els actius dubtosos dels bancs mitjançant** la compra de part l'estoc de sòl i habitatge en mans del sector financer procedent de l'execució de crèdits a promotors immobiliaris i constructors. **Aquesta compra, realitzada a un preu avantatjós per a l'administració, hauria de permetre constituir per primera vegada un veritable parc d'habitatge social de lloguer**, que permeti solucionar la demanda social d'habitatge i servir de coixí antiespeculatiu en èpoques de bombolla immobiliària.
19. **Convergir en un màxim de 6 anys (el que queda d'aquesta legislatura més la següent) amb la mitjana d'esforç fiscal de la UE** (actualment estem gairebé 10 punts per sota) tot rebutjant qualsevol altra rebaixa fiscal que tracti a totes i tots pel mateix rasant i que redueixi el marge de maniobra del Govern. **Gravar en major mesura als qui més tenen i/o més guanyen, tot incrementant el tipus marginal màxim de l'IRPF al 50% per a rendes superiors a 100.000€,**
20. **Incrementar la tributació de les rendes del capital**, establint un nou impost sobre la riquesa que gravi la tinença de patrimonis superiors a 1M€ i apostant pel desplaçament de la fiscalitat immobiliària.
21. **Una veritable lluita vers el frau fiscal i l'economia submergida** amb un augment molt significatiu dels recursos humans i tècnics de l'AEAT (enguany s'ha reduït el pressupost en un 6%) fins a convergir amb la mitjana de la UE en un termini màxim del que queda de legislatura.
22. **Reforma de la fiscalitat de les SICAV**, que haurien de tributar com a qualsevol altre tipus de societat mercantil.
23. **Reorientació de la reforma de l'IVA plantejada pel Govern de l'Estat**, eliminant l'apujada de tipus que ha d'entrar en vigor l'1 de juliol d'enguany, **tot establint un nou tipus d'IVA especial del 25% (o, en el seu cas, un impost especial per l'equivalent a 9 punts de l'IVA) per a béns de consum de luxe**, animals vius no destinats al consum humà, joies, abrics i peces de pell, aeronaus i embarcacions a vela i motor no destinades al comerç marítim o la pesca professional, entre d'altres articles que podríem denominar sumptuaris.
24. **Una aposta política definitiva per la Fiscalitat Ambiental**, amb la finalitat no tant recaptatòria sinó de potenciar les bones pràctiques d'impacte ambiental, que poden suposar un estalvi multimilionari de l'Estat en polítiques contra el canvi climàtic o de recuperació del medi natural.
25. **Centrar el debat en el nivell de serveis públics i la seva qualitat**, desviant-lo d'on està centrat actualment per interessos partidistes en "apujar o abaixar impostos". Insistim en què cal apropar-nos a les xifres que s'estan donant de mitjana en els països de la UE, en especial en els de la UE-15.